

वज्रथ adj. dessen Donnerkeil der Wagen ist, Bez. des Kriegers MBh. 1, 6487; vgl. u. वज्रपाणि 2).

वज्रद 1) adj. Zähne von der Härte des Diamanten habend. — 2) m. Eber TRIK. 2, 3, 5.

वज्ररात्र n. N. pr. einer Stadt KATHĀS. 44, 55, 82.

वज्रलिपि f. Bez. einer best. Schrift LALIT. ed. Calc. 144, 6.

वज्रलेप m. Bez. eines best. fest haftenden Mörtels VARĀH. BRH. S. 37, 3. Spr. 2704. °घटितेव (वज्रसारघटितेव DAÇAR. S. 149, 16) MĀLATĪM. 77, 2; vgl. वज्रलेवकडिदं विद्य मे कृत्यज्ञमूलं VIKR. 47, 18.

वज्रलेपाम्, °पते den Vaçrālepa genannten Mörtel darstellen, fest haften wie dieser: परस्पराम्रयवज्रप्रकारदोषो वज्रलेपायते SARVADARÇANAS. 5, 13. fg. वज्रलेपायमानस 132, 22.

वज्रलोक्तक Magnet DRAVJAR. in NIGH. PR.

वज्रवध m. forked or oblique [that is, cross] multiplication COLEBR. Alg. 363.

वज्रवर्चन्द्र m. N. pr. eines Fürsten von Orissa MACK. COLL. I, 24.

वज्रवल्ली f. Heliotropium indicum HĀR. 93.

वज्रवैकुण्ठ, °वाकु adj. den Donnerkeil führend: वृषणा: RV. 6, 44, 19.

वज्रवारक adj. ehrendes Beiwort einiger Weisen: जैमिनिश्च सुमसुश्च विशेषायन एव च। पुलस्त्यः पुलकश्चैव पञ्चैते वज्रवारकाः ॥ ÇKDR. u. जैमिनि und सुमसु nach einem PURĀNA.

वज्रवाराक्री f. ein Name der Mutter ÇĀkjamuni's TRIK. 1, 1, 14.

वज्रविद्राविपी f. N. pr. einer buddhistischen Gottheit WILSON, Sel. Works II, 12.

वज्रविष्कम्भ m. N. pr. eines Sohnes des Garuḍa MBh. 3, 3595 nach der Lesart der ed. Bomb., °निष्कम्भ ed. Calc.

वज्रविकृत adj. vom Donnerkeil getroffen ÇAT. BR. 8, 2, 2, 14.

वज्रवीर m. Bein. Mahākāla's WILSON, Sel. Works II, 21.

वज्रवृत्त m. Cactus Opuntia SUÇR. 1, 138, 21. RĀĀ-TAR. 4, 526. = से-कुण्ड RĀĀN. im ÇKDR.

वज्रवेग m. N. pr. 1) eines Rākshasa MBh. 3, 16405. 16407. 16433. fg. — 2) eines Vidjādharma KATHĀS. 63, 58. fgg.

वज्रव्यूह s. u. वज्र 3).

वज्रशल्य m. Stachelschwein RĀĀN. im ÇKDR.

वज्रशाखा f. N. eines von Vāgrasyāmin gegründeten Zweiges der Ġaina WILSON, Sel. Works I, 337. fg.

वज्रशीर्ष m. N. pr. eines Sohnes des Bhṛgu MBh. 13, 4145.

वज्रमुचि s. वज्रसूचि.

वज्रमृङ्गला f. N. pr. einer der 16 Vidjādevī H. 239.

वज्रमृङ्गलिका f. Asteracantha longifolia Nees RĀĀN. in NIGH. PR. — Vgl. वज्रास्थिमृङ्गला.

वज्रसंक्त m. N. pr. eines Buddha LALIT. ed. Calc. 5, 11.

वज्रसंघात m. Bez. eines best. fest haftenden Mörtels VARĀH. BRH. S. 37, 3.

वज्रसत्त्व 1) adj. eine diamantene Seele habend WASSILJEV 188. — 2) m. N. pr. eines Dhjānibuddha BURN. Intr. 323. WILSON, Sel. Works II, 12. 37. 39.

वज्रसत्त्वत्मिका f. N. pr. der Gattin Vāgrasattva's WILSON, Sel. Works II, 12.

वज्रसमाधि m. Bez. einer best. Vertiefung bei den Buddhisten HIOURN-THSANG I, 437. II, 180. Vie de HIOURN-THSANG 140.

वज्रसार 1) adj. a) hart wie der Diamant: भुज R. GORR. 1, 41, 20. कृ-दय 4, 19, 15. मृष्टि BHĀG. P. 3, 19, 25. 7, 10, 59. 10, 44, 8. °प्रकारसदृशं दारुणं वचः PAÑĀT. 38, 10; vgl. वज्रसमानसार MBh. 1, 7076. — b) diamanten: स्तम्भ MBh. 13, 5251. — 2) Diamant: वज्रसारोऽस्वल् (विष्मन्) MBh. 5, 3576. °घटितेव (v. l. वज्रलेपघटितेव MĀLATĪM. 77, 2) DAÇAR. S. 149, 16. — 3) m. N. pr. zweier Männer KATHĀS. 58, 80. fgg. RĀĀ-TAR. 5, 226.

वज्रसारमय (von वज्रसार) adj. diamanten, hart wie der Diamant: शिशु MBh. 2, 718. मृङ्ग 13, 833. कृदय 9, 60. Spr. 4480. R. 2, 61, 9. KATHĀS. 11, 54. °त्व n. 44, 5.

वज्रसारीकर hart wie der Diamant machen: कुमुमबापान् °करोषि ÇĀK. 54.

वज्रसूचि und °सूचो f. 1) eine diamantene Nadel: °सूच्य (प्रतोद) MBh. 13, 2786. — 2) Titel einer dem Çāṁkarākārja zugeschriebenen Upanishad COLEBR. Misc. Ess. I, 113. Ind. St. 1, 250. HALL 128. Verz. d. Pet. H. No. 4 (झात°). — 3) Titel eines Werkes des Açva-ghosha, herausgegeben 1860 von A. WEBER. Fälschlich वज्रसूचि BURN. Intr. 213. 337.

वज्रसूर्य m. N. pr. eines Buddha TRIK. 1, 1, 17.

वज्रसेन m. N. pr. eines Fürsten von Çrāvastī ÇATR. 10, 50. eines Lehrers Verz. d. Oxf. H. 397, a, 4. 402, a, No. 203.

वज्रस्थान n. N. pr. einer Oertlichkeit R. GORR. 1, 66, 21.

वज्रस्वामिन् m. N. pr. einer der 7 Daçapūrvin bei den Ġaina WILSON, Sel. Works I, 336. fgg. 341. ÇATR. 14, 195. fgg.

वज्रकुस्त 1) adj. den Donnerkeil in der Hand haltend: Indra RV. 1, 173, 10. 2, 12, 13. 19, 2. 6, 22, 5. Indra-Agni 1, 109, 8. die Marut 8, 7. 32. Çiva ÇIV. — 2) f. स्त्री a) N. einer der 9 Samidh GRHJAS. 1, 27. — b) N. pr. einer buddhistischen Göttin WILSON, Sel. Works II, 39. KĀ-LĀKĀKRA 1, 119.

वज्रहूणा N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 5. 6. — Vgl. वज्रहूणा.

वज्रकृत्य n. Titel eines buddhistischen Werkes BURN. Intr. 343.

वज्राम्बु m. N. pr. eines Sohnes des Kṛshṇa HARIV. 9193 nach der Lesart der neueren Ausg., वज्राम्बु ed. Calc.

वज्राकर 1) m. eine Fundgrube für Diamanten RAÇH. 18, 20. — 2) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 102, a, No. 138.

वज्राकृति adj. die Gestalt des Donnerkeils habend: das Zeichen des Ġihvāmūltja Vop. 1, 18.

वज्राख्य 1) adj. den Namen वज्र führend: व्यूह MBh. 6, 701. चन्द्र VARĀH. BRH. S. 4, 19. कल्का 37, 6. कृच्छ्र PRĀJĀÇĀKITTEND. 9, a, 8. — 2) m. eine Art Spath DRAVJAR. in NIGH. PR. SUÇR. 2, 70, 10.

वज्राङ्गुशी f. N. einer Tantra-Gottheit VJURP. 103.

वज्राङ्गु 1) m. Schlange RĀĀN. im ÇKDR. v. l. वज्राङ्गु wohl richtiger. — 2) f. स्त्री Heliotropium indicum BHĀVAPR. im ÇKDR. Coix barbata Roxb. ÇABDĀK. ebend.

वज्राचार्य m. ein Diamant von Lehrer und zugleich N. pr. eines best. Lehrers WILSON, Sel. Works II, 17. 20. 29. BURN. Intr. 327.